

Forhandling

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for den positive indgang til debatten.

En meget stor del af ministerens tale var lidt som det, jeg også oplevede under studiet hos nogle af professorerne. Det er reelt set den sidste del af det, vi som politikere bliver nødt til at forholde os til. Det er ikke kun den deskriptive beskrivelse af situationen, men også, hvad vi herinde fra Folketinget gør.

Det er jo rigtigt, hvad sundhedsformanden oppe fra Nordjyllands Amt, som er SF'er, sagde. Han sagde, at det, som regeringen kalder for partnerskabsaftaler, er det, som vi i Nordjylland kalder for samarbejde. Så det hjælper sådan set ikke så meget, hvis man sætter nogle smarte ord på noget af det, som allerede eksisterer eller foregår, men vi bliver nødt til at se, om vi kan gøre tingene på en anden måde.

Jeg er helt med på, at man fra regeringens side har prioriteret ventelister og behandlingen og har afsat en meget stor pulje penge specifikt rettet mod den elektive del af behandlingen, altså den del af behandlingen, som man herindefra har øremærket penge til. Så har man i øvrigt overladt det til amterne at tage sig af de andre opgaver, der er i sundhedsvæsenet.

Jeg synes et eller andet sted, at noget af det virker som en kortsigtet løsning, fordi, som ministeren selv er inde på, det ikke tager hensyn til de gevældige problemer, vi i dag står over for.

Jeg vil også lige bruge lejligheden til talmæssigt at skitsere nogle af problemstillingerne.

Vi ved, at hver anden voksen mand og hver tredje kvinde i Danmark er overvægtig, 10 pct. af os er svært overvægtige. Vi ved, at der er sket en stigning på ca. 300 pct. i antallet af overvægtige børn gennem de sidste 25 år. Det er nogle tal, som ministeren jo også godt er klar over, og som Sundhedsstyrelsen og andre instanser, der arbejder med de her ting, er klar over.

Vi kender også alle sammen historier om unge mænd, som ikke kan klare helbredstesten til session grundet overvægt eller problemer med bevægeapparatet. Vi ved også, at antallet af sukkersyge blandt unge er i kraftig vækst. Alle de informationer har vi reelt set i forvejen, og vi ved også, at det hænger sammen med dårlig kost og for lidt motion.

Hvis vi nu skal forholde os til den del af diskussionen, som er politisk, det vil sige, hvordan vi arbejder med tingene herinde, så synes jeg,

det er et problem, at regeringen f.eks. har fjernet tilskuddet til kostpuljer i skolerne, som var et forsøg på at tilbyde børnene sund kost en gang daglig, sådan at de frem for chips og cola kunne få kartoffelsuppe med frisk brød. Den kostpulje var noget af det første, regeringen skar væk.

Jeg ved godt, at den rådgivningsindsats, som regeringen efterfølgende har sat i værk for at rådgive skolerne om bedre kost og information om bedre kost, blev modtaget ret godt, og at den fungerer ret godt. Men vi har stadig væk det problem, at der altså er nogle børn, som simpelt hen ikke får det ene måltid sunde mad daglig, så de simpelt hen ikke lærer, hvad det vil sige at spise sund mad.

Jeg synes, at regeringen i det mindste har været ærlig. De har indrømmet, at de har skåret i regeringsbevillingerne til forebyggelse, selv om der i forvejen ikke var for meget.

Der er afsat 1,5 mia. kr. til behandling af slidte hofter og knæ og det på trods af, at al faktisk viden viser, at vægtreduktion forebygger slidte hofter og knæ.

Jeg har her i mit papir skrevet, at jeg skulle læse op af noget af det, der viser denne sammenhæng med vægtreduktion, men det ved jeg ministeren i forvejen ved, og det har han detaljeret redegjort for.

Samtidig har vi også det problem, at vi hvert år fylder mange landsbyer op med danskere, som er døde på grund af rygning. Alligevel vælger regeringen at sætte mange penge af til bypassoperationer og andre reparerende tiltag, men ikke vil støtte tiltag, som kunne motivere mere til at holde op med at ryge. Udsigten til en ekstra charterferie, ved at man skiftede fra tobak til billig eller oven i købet gratis nikotinpræparater, kunne måske gøre det muligt for flere børn at få nogle flere år med deres bedsteforældre.

Kl. 10.30

Regeringens politik svarer til, at bilfabrikanterne blev ved med at sælge biler, som rustede, som gamle Skodaer gjorde før i tiden, og efterfølgende tjente penge på pladearbejde, men i øvrigt ikke ville rustbehandle bilerne, så de kunne få nogle flere år uden rustproblemer.

Det synes jeg reelt er noget af den prioritering, som jeg synes regeringen med sin linje har lagt op til. Jeg siger ikke, at den tidligere regering var meget bedre på det her område. Men jeg synes, vi har brug for ligesom at prøve at vende kortene en gang til og se: Kan vi gøre det på en anden måde, som netop kunne gøre, at bi-